

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

citer se, ut dixere, defensitabant, quod illis periculum
vitæ in ea esse captiuitate non formidarent. Inerant ali-
quot Franci, iam ab illis in suis nauibus capti: Vna per-
ducuntur in urbem captiui: Seponuntur tamen Franci,
quod iam capti, ab alijs tenerentur. Septuagintaqua-
tuor erant, quorum de capitib[us] periculo certaretur: Im-
petiti in iudicio, quod publica navigationis inimici, in-
cursarent omnes prætereuntes: Illi impedito suos nomi-
nant in iudicio dominos, quorum iussu bella hostibus in-
tulissent, ceteris abstinuissent. Studio quæsum, vt in-
ueniretur, quod illis obijceretur: Nō erat qui accusaret.
Ab lōg in qua vrbe p[ro]ducitur nauita, qui sibi ademptum,
nescio quid, quod ibi reperiebatur, quereretur: V[er]a erat
non magnum ferreis clavis plenū, viliis precijs, cuius pre-
textu tot capita damnarentur. Miserrimum spectaculum,
plectuntur omnes gladio. Mens erat, terrorem graffan-
tibus permare in iucere, vt illud sinerent pacatum. Sed
nulla auocant supplicia mortales ab excessibus, quod
impunitatem sibi quisque promittit, latere sperans inter
multorum facinora.

CAPUT XV.

REx Romanorum, iam diu viduus toro, de nouis
nuptijs cogitauit. Iam permisit filio ditiones au-
tas, in patriam regionem demigrās: vbi illi pater & pa-
truus dedere terras, vnde regium impleret statum. Si-
gismundus Austriædux, quē ille pro ætate & amore pa-
trem vocitabat, comitatū Tirolis illi permisit, inuitans,
vt secum in vrbe Inſprug cōmoraretur: opulentissimam
profecto regionem, quæ aliquot centena millia aut eo-
rum p[ro]f[er]stare et gubernanti, ex sale & argento, quæ ibi
abundant: quorum ibi fontes & mineræ sunt non pau-
cæ. Conuenerat cum Francisco duce, vt vnicā eius filiam
cum

um dote acciperet opulenta: Nam ducatus ille dos erat
vniæ proli. Misit rex solennes ad contrahendum absens
de præsenti matrimonium oratores, sufficienti mandato
suffultos. Interim Franciscus dux in fata conceſſit. Bella
non defuere ab rege Franciæ, qui latissimum illum du-
catum, suæ ditioni iam vacuatum arbitraretur, quod
feudum eſſet ab corona. Proceres refugantur, & mori-
entis ſui ducis mandata impleuerē, Romanorum regi
Maximiliano ſeruantes prouinciam cum herili puella.
Non deſtitit Gallus oppugnare prouinciam: Habebat, vt
ſit, in latissima regione qui illi ſtudarent: Sed maior
pars procerum pro Maximiliano ſtabat. Venere interim
Romanorum regi oratores, & puellam regi ſuo depor-
tandam depoſcunt, prouinciam committentes gubernan-
dam, quibus eam dux moriens permifit, donec veni-
ens rex ipſe cuncta propius inſpiciens ordinet: In column
iter ab rege Francorum cum puella, & ſecuritatem pu-
blicam depoſcerunt: Non negatur. Igitur rebus in pro-
uincia constitutis ex ſententia, cum puella & honesto co-
mitatu iter per Franciam inuadunt, freti præftita ſecu-
ritate. Iam peruenere in locum qui Franciæ regi ad in-
ſtitutum ſuum viſus eſt idoneus. Aderat rex ipſe cum ali-
quot ex regno proceribus: Puellam ſibi ſifti iubet: di-
gnanter venientem honorat. Tum ſcicitur ex Brito-
nibus, qui è prouincia illam deduxerant, ſi omnia legitima,
qua ad deſpoſationem puellæ pertinerent, ex perſo-
na Rom. regis eſſent impleta. Illi respondet, de volunta-
te mortui ducis parentis illius eſſe addictam Rom. regi,
catera ſe ignorare: ad hoc ſe exiſſe, ut ſponsam regi
ſponſo deducant. Tum rex communicato cum ſuis conſilio,
iubet responderi miſſis à rege Rom. Ire liceat quod ve-
lint: puellam nulli nuptam, nec per verba de præſenti

Nnn 5 cuiquam

cuiquam deuinctam, suo toro esse afferuata. Ibi, volentem nolentem, incertum, puellam dominabus de suo regno permittit, ut inclinet ad regis assensum, & mox toro suo imposita habuit pro coniuge, omnibus de more impletis. Tum remittendam Romanorum regi filiam, sapè & multum repetitam, decernitur. In uno facto geminum committitar piaculum: propriam sponsam tam diuin primis affectibus habitam, ita etiam, ut in nonnullis litteris nomen puellæ suo coniunxerit, contemnens ac regiens, & quam non debuit, inuadens, iniurius fuit in so-
cerum, cui & sponsam ademerat, & in eiusdem filiam cui torum diuin promissum abstraxerit.

CAPUT XVI.

VNum, & id ipsum tenue, ex iuris superficie qua-
siere adminiculum, qui regis Franciae factum in-
tentur: Scripturas scrutantur, quod procuratores ad
contrahendum matrimonium missi, mandatum habue-
rint, non pro se quisq; insolidum, sed omnes coniunctim,
cum sit matrimonium opus personale, nec cadat vnum in
plures. Magnis regibus non in scelus deputatur, quod
minoribus in piaculum: Verumq; inuenitur, quod Gra-
cias Anaxerxes fertur dixisse: Leges humanas telis ar-
nearum esse persimiles, in quibus harent muscae, ac culi-
ces, crabrones impunè rumpunt peruolantes. Abière tri-
stes Romanorum regis oratores, quæ acciderat, regi suo
relaturi. Puella interim regina Franciae ab omnibus ha-
betur: Margareta fratri redditur in Flandriam. Nō ma-
gnoperè fuisse cordi Romanorum regi has nuptias, vel
indè perpenditur, quod nunquam visus sit tantam iniuri-
am vel minimo vindicasse: Deinde alijs etiam collig-
tur cōiecturis: Nam cum ad regē sui redissent oratores,
relationem facientes de his quæ acciderant, eo die quo

rela-

